U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jiřího Vyvadila a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **Y. Z.,** zastoupeného Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 2. 2005, č. j. 60 Az 150/2004 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 24. 2. 2005, č. j. 60 Az 150/2004 - 17, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 29. 7. 2004, č. j. OAM-2398/VL-20-06-2004, kterým byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel podal proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě kasační stížnost, jejíž důvody spatřoval ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v nesprávném posouzení právní otázky soudem týkající se zákonem stanovených podmínek pro udělení azylu. Poukázal na to, že sám jako důvod pro udělení azylu uvedl to, že pracoval 8 let jako hlídač rekreačního objektu, a když tento objekt někdo vykradl, zaměstnavatel ho obvinil, že to spáchali jeho kamarádi nebo k tomu někoho navedl, a začal mu vyhrožovat, že pokud škodu neuhradí, podá na něj trestní oznámení. Stěžovatel je přesvědčen, že jeho zaměstnavatel nevybíravým způsobem zasahuje do jeho soukromého života a obtěžuje jej i na veřejnosti. V tomto způsobu pronásledování zaměstnavatelem lze spatřovat naplnění významu pojmu „pronásledování“ ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Stěžovatel je přesvědčen, že ze strany zaměstnavatele je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, neboť mu tento znemožňuje se shromažďovat se svou rodinou či přáteli na Ukrajině na veřejnosti a že se mu ze strany ukrajinských státních orgánů nedostane účinné ochrany před tímto pronásledováním. Na podkladě této skutečnosti se domnívá, že by mu mohl svědčit některý ze zákonných

důvodů pro udělení azylu. Stěžovatel dále vytkl krajskému soudu, že s ohledem na jeho situaci, jak byla popsána, se dostatečně nevypořádal s otázkou, zda v jeho případě nebyly splněny podmínky pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Ministerstvo ve vyjádření popřelo oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť se domnívá, že jeho rozhodnutí i rozsudek soudu byly vydány v souladu se právními předpisy. Podle ministerstva bylo v průběhu správního řízení nepochybně zjištěno, že jednání zaměstnavatele stěžovatele bylo motivováno výhradně snahou získat předměty, které mu byly odcizeny během služby stěžovatele. Legalizace pobytu s cílem vyhnout se negativním následkům uděleného správního vyhoštění nezakládá nárok na mezinárodní ochranu formou azylu. Žádost stěžovatele byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu a stěžovatel se tedy nemůže v kasační stížnosti dovolávat posouzení podle § 12 a § 14 zákona o azylu, neboť o těchto formách nemohlo být v tomto typu řízení rozhodnuto. Proto navrhlo zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Citované ustanovení znemožňuje, aby v kasační stížnosti byly uplatněny jiné důvody než které byly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ačkoliv je stěžovatel mohl uplatnit již v tomto řízení. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 2 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti a žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem. V žalobě, kterou se stěžovatel domáhal u krajského soudu přezkoumání napadeného správního rozhodnutí, nic z toho, co uvedl v kasační stížnosti neuváděl. Pouze v ní vytýkal nezákonnost správního rozhodnutí, která podle něho spočívala v porušení § 3 odst. 3, § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů, a § 12 zákona o azylu, přičemž se omezil pouze na výčet těchto ustanovení, a dále odkázal na své výpovědi ve správním řízení a obsah správního spisu. Uvedl-li stěžovatel v kasační stížnosti skutkové okolnosti, z nichž dovozuje že by mu mohl svědčit některý ze zákonných důvodů pro udělení azylu a vytýká nedostatek posouzení věci z hlediska § 14 zákona o azylu, jedná se tedy výhradně o důvody, které neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl, a neobsahuje jiný stížnostní důvod, jedná se o nepřípustné důvody.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu